

Z Á P I S

ze Zasedání Výboru pro dotační politiku

dne 12. ledna 2023

Přítomni: Ján Balog (předseda, romská menšina), Vladimír Skalský (místopředseda, slovenská menšina), Hana Cetlová (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, dále jen „MŠMT“), Henryk Ciešlar (polská menšina), Jana Gombárová (Ministerstvo kultury, dále jen „MK“), Natálie Jampílková (běloruská menšina), Olga Mandová (ukrajinská menšina), Petr Popov (bulharská menšina), Pavlína Smítalová (Ministerstvo financí, dále jen „MF“), Huu Uyen Pham (vietnamská menšina), Igor Zolotarev (ruská menšina);

Za Úřad vlády ČR: Klára Šimáčková Laurenčíková, Tadeáš Mertlík, Veronika Mácová;

Nepřítomni: Martin Herbert Dzingel (německá menšina), Branislava Kubešová (srbská menšina);

Omluveni: Anna Rákoczi (maďarská menšina), Jana Hajná (Asociace krajů ČR).

Zasedání Výboru pro dotační politiku řídil jeho předseda J. Balog

Program jednání:

- 1) Zahájení a přivítání členů a zmocněnkyně vlády pro lidská práva
- 2) Statut a Jednací řád Výboru pro dotační politiku
- 3) Financování národnostních menšin
- 4) Mediální obraz menšin
- 5) Spolupráce s orgány s EU
- 6) Různé
- 7) Závěr

Ad 1) Zahájení a přivítání členů a zmocněnkyně vlády pro lidská práva

Předseda J. Balog přivítal členy Výboru pro dotační politiku (dále jen „Výbor“) a paní zmocněnkyni vlády pro lidská práva K. Šimáčkovou Laurenčíkovou a zahájil zasedání. Následně paní zmocněnkyně vlády pro lidská práva též přivítala členy Výboru. J. Balog zmínil, že do Výboru se přihlásilo 11 zástupců národnostních menšin ze 14, tedy všechny kromě chorvatské, rusínské a řecké.

Ad 2) Statut a jednací řád Výboru pro dotační politiku

Původní Statut a Jednací řád Výboru pro dotační politiku jsou již značně neaktuální, neboť jsou z roku 2007. Sekretariát připravil ve spolupráci s předsedou aktualizovanou verzi Statutu a Jednacího řádu. V tomto bodu byl tedy diskutován návrh nového znění Statutu a Jednacího řádu, ke kterému měli přítomní možnost se vyjádřit.

Mezi nejzásadnější změny ve Statutu patří snížení minimálního počtu členů z 16 na 10. V. Skalský podpořil snížení kvora, půjde dle něho o zvýšení efektivity práce Výboru. Další zásadní otázkou bylo členství zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve Výboru. I. Zolotarev si myslí, že to není nutné, jelikož na MPSV nejsou vypisovány dotační programy na podporu národnostních menšin. V. Skalský si rovněž myslí, že zástupce MPSV není pro činnost Výboru důležitý, zároveň se ale domnívá, že by MPSV mělo být oficiálně osloveno a měla by mu být nabídnuta možnost účasti na Výboru. K. Šimáčková Laurenčíková uvedla, že dle jejího názoru by zástupci MPSV měli být přítomni ve Výboru. Vzhledem k narůstajícímu počtu zástupců ukrajinské menšiny v ČR stoupá význam MPSV ve vztahu k národnostním menšinám. P. Popov a O. Mandová souhlasí s paní zmocněnkyní, aby zástupci MPSV byli osloveni a pozváni do Výboru.

Tajemník T. Mertlík vznesl dotaz, jestli mají být zástupci Sekretariátu Rady vlády pro nestátní neziskové organizace dále vedeni jako spolupracovníci Výboru. K. Šimáčková Laurenčíková pro ujasnění vysvětlila členům Výboru organizační strukturu Odboru lidských práv a ochrany menšin. Zároveň si myslí, že by bylo vhodné, aby Výbor navázal spolupráci se Sekretariátem Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, ale že není nutné, aby ve Statutu byli jmenovitě uvedeni zástupci Sekretariátu Rady vlády pro nestátní neziskové organizace jako spolupracovníci Výboru. Dle H. Ciešlara by přizvání tohoto sekretariátu vedlo k neefektivitě Výboru. J. Balog se domnívá, že zástupci neziskové sektoru by měli být součástí Výboru. V. Skalský navrhuje, aby došlo ke změně formulace tak, aby byla obecnější a aby se vypustil Sekretariát Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. S návrhem V. Skalského byl vysloven souhlas.

Následovala diskuze, jestli mohou být členové Výboru odvoláni za své funkce. Dle I. Zolotareva by ve Statutu mělo zmíněno, že se členové Výboru mohou omluvit ze zasedání Výboru ze závažných důvodů (nemoc, služební cesta). J. Balog se domnívá, že členové Výboru by měli být hlavně aktivní a proto by mělo být ve Statutu zmíněno, že mohou být členové Výboru odvoláni. K. Šimáčková Laurenčíková doplňuje, že neaktivnost členů může paralyzovat činnost Výboru, ale souhlasí s tím, aby do článku byla doplněna možnost omluvy ze závažných důvodů.

J. Balog vznesl otázku, jakým způsobem se budou zveřejňovat výstupy ze zasedání Výboru. K. Šimáčková Laurenčíková odpovídá, že standardně se na webových stránkách Úřadu vlády ČR zveřejňuje zápis, včetně schválených usnesení Výboru a program zasedání. Přijatá usnesení mohou být postoupena Radě vlády pro národnostní menšiny a sama paní zmocněnkyně může na základě usnesení vznést podněty například na ministerstva.

I. Zolotarev vznesl prosbu, zdali by i původní členové mohli obdržet nové jmenovací dekrety od předsedy vlády. K. Šimáčková Laurenčíková souhlasí, že by bylo vhodné, aby i původní členové dostali nové jmenovací dekrety. Tajemník T. Mertlík přislíbil, že dekrety budou vyhotoveny.

K. Šimáčková Laurenčíková dále navrhuje, aby byla jasně nastavena délka funkčního období člena Výboru, ale aby byla zachována možnost mandát obnovit po uplynutí funkčního období, pokud bude mít člen zájem. J. Balog namítá, že u některých národnostních menšin může dojít k rozepři, kdo se má stát novým členem Výboru za danou národnostní menšinu.

Dále H. Cetlová vznesla dotaz, jak často bude probíhat zasedání Výboru. J. Balog odpovídá, že Výbor se má scházet minimálně dvakrát ročně a v případě potřeby může dojít ke svolání další zasedání.

Dále bylo na programu zasedání znění Jednacího řádu Výboru. Dle tajemníka T. Mertlíka se buď může Výbor řídit jednacím řádem Rady vlády pro národnostní menšiny, nebo může mít svůj Jednací řád. I. Zolotarev doporučuje, aby se Výbor řídil jednacím řádem Rady vlády pro národnostní menšiny. P. Popov se domnívá, že by bylo vhodné, aby Výbor měl vlastní jednací řád. K. Šimáčková Laurenčíková dále dodává, že se v současnosti sjednocují jednací řády všech rad v oblasti lidských práv. J. Balog navrhuje řídit se jednacím řádem Rady vlády pro národnostní menšiny. P. Popov si myslí, že by se nemělo uspěchat hlasování o jednacím řádu, ale mělo by se počkat, až se upraví jednací řád Rady vlády pro národnostní menšiny. Jelikož nebylo dosaženo shody, proběhlo hlasování o tom, kterým jednacím řádem se Výbor bude řídit. Byly položeny dvě otázky:

1. Souhlasíte s tím, že se upraví stávající jednací řád Výboru a ten se bude používat?
Pro návrh se vyslovil jeden člen, zdrželo se deset členů, nikdo nebyl proti.
2. Souhlasíte s tím, že se bude Výbor řídit jednacím řádem Rady vlády pro národnostní menšiny?
Pro návrh se vyslovilo deset členů, zdržel se jeden člen, nikdo nebyl proti.

Bylo tedy odhlasováno, že se Výbor bude řídit Jednacím řádem Rady vlády pro národnostní menšiny.

P. Popov dále vznáší návrh, aby existovala možnost uskutečnit zasedání online. Dále se ptá, jestli mohou být materiály zasílány datovou schránkou. O. Mandová se táže, jestli je možnost hlasování formou per rollam. K. Šimáčková Laurenčíková připouští, že ve zvlášť závažných případech se může konat zasedání online nebo hybridní formou. J. Balog zdůrazňuje, že Výbor musí být aktivní, tudíž preferuje prezenční formu zasedání Výboru. I. Zolotarev podporuje návrh J. Baloga, aby zasedání byla primárně prezenční, hybridní forma je dle něho neefektivní.

Na závěr bylo připomenuto, že znění Statutu schvaluje Rada vlády pro národnostní menšiny, stejně jako možnost řídit se Jednacím řádem Rady. Pozn.: Nové znění statutu je přílohou tohoto zápisu.

Ad 3) Financování národnostních menšin

Tento bod byl pojat jako diskuze, proto už na začátku J. Balog otevírá diskuzi k financování národnostních menšin.

V. Skalský připomíná, že se vzhledem k současné situaci budou zvyšovat počty příslušníků národnostních menšin. I. Zolotarev navrhuje, aby se sjednotily formuláře pro žádosti o dotace napříč ministerstvy. Dále zdůrazňuje, že dotace jsou vypláceny v podzimních termínech, což vede k paralyzování činnosti spolků národnostních menšin.

H. Cetlová popisuje situaci na MŠMT. Vzhledem k malému množství dotačních pracovníků se v případě indispozice proces administrace žádostí pozastavuje, neexistuje možnost zastupitelnosti. V minulém roce byly výzvy vyhlášeny kvůli rozpočtovému provizoriu se

zpožděním. Situaci též komplikují personální změny na úrovni náměstků a ředitelů, jelikož ti mohou mít různé požadavky.

K. Šimáčková Laurenčíková se domnívá, že by bylo vhodné popsat všechny bariéry související se žádostmi o dotace, jako jsou různé formuláře a lhůty a jaké to má důsledky pro činnost spolků národnostních menšin. Dále by mělo dojít k návrhům, co by bylo vhodné a optimální změnit v oblasti dotačních programů. Následně by se zástupci Výboru měli setkat se zástupci dotčených ministerstev a hledat optimální řešení. K. Šimáčková Laurenčíková zdůrazňuje, že Česká republika má mezinárodní závazky vůči národnostním menšinám.

H. Cetlová ještě doplňuje, že problém je též alokace financí, stává se, že některé spolky nedostávají finance, protože alokace je vyčerpaná. O. Mandová si myslí, že by se měla věnovat MŠMT větší pozornost vzhledem k důležitosti vzdělávání. Dle H. Ciešlara je potřebné, aby spolky věděly třeba v březnu, či dubnu, zda dostanou finanční prostředky.

J. Gombárová souhlasí s H. Cetlovou, že nemožnost zastupitelnosti je problém. Doplňuje, že v minulém roce byla situace výjimečná vzhledem k rozpočtovému provizoru. Dodává, že spolky národnostních menšin dostávají finanční prostředky z oblasti podpory národnostní a regionální kultury jako první, následují spolky romské menšiny a nakonec pak „české“ spolky. J. Gombárová doplňuje, že MK bylo požádáno paní Zmocněnkyní pro lidská práva o navýšení finančních prostředků pro *Khamoro*. Podobně jako na MŠMT jsou v rámci MK různé formuláře pro dotační programy. I. Zolotarev se domnívá, že pro spolky je důležité, aby včas znaly rozpočet, finanční prostředky se mohou vyplácet později. Navazuje P. Popov, který se domnívá, že by měl z Výboru vzejít podnět o financování na Radu vlády pro národnostní menšiny.

J. Balog zdůrazňuje, že Výbor několik let nefungoval. Mělo by dojít k sepsání příkladů dobré praxe v oblasti financování národnostních menšin. Dále si myslí, že návrhy pro Radu vlády pro národnostní menšiny musí být konkrétní, nikoliv obecné. J. Balog navrhuje uzavřít zasedání Výboru a přesunout body Mediální obraz menšin a Spolupráce s orgány s EU na příští zasedání.

V. Skalský ještě navrhuje, aby se národnostním menšinám rozeslal dotazník s otázkami týkajícími se dotačních programů pro národnostní menšiny. O. Mandová navrhuje, aby se Výbor sešel v záležitosti financování co nejdříve. I. Zolotarev navrhuje, aby se připomínky týkající se dotačního programu uvedly v zápisu ze zasedání Výboru.

J. Balog zdůrazňuje, že změny nastanou nejdříve v horizontu několika let, návrhy Výboru musí být dobře připraveny. Dále doplňuje, že dva neprobrané body Mediální obraz menšin a Spolupráce s EU jsou důležité a je potřeba se jim věnovat. Bod Spolupráce s EU by měl příště na starosti V. Skalský. J. Balog očekává od členů Výboru aktivní práci.

Na konci zasedání byla řešena frekvence zasedání a jejich termíny. Bylo navrženo další zasedání za dva až tři měsíce. P. Popov zdůrazňuje bod Spolupráce s EU. J. Balog se domnívá, že další zasedání by mělo být zaměřeno na financování národnostních menšin.

Ad 4) Závěr

Předseda Výboru pro dotační politiku J. Balog ukončil zasedání.